

ВІДГУК
офіційного опонента
доктора економічних наук, професора
Ареф'євої Олени Володимирівни
на дисертаційну роботу Кузнецова Євгена Миколайовича
«Стратегічне управління інноваційною активністю підприємств
залізничного транспорту», що подана на здобуття ступеня доктора
філософії за спеціальністю 051 «Економіка»
(галузь знань 05 – Соціальні та поведінкові науки)

Актуальність теми дисертаційного дослідження. У сучасному світі, де технології стрімко розвиваються, інноваційність є критично важливим аспектом для виживання та успіху підприємств в довгостроковій перспективі. Постійно зростаючі вимоги споживачів до швидкості, якості та індивідуального підходу змушують бізнес продукувати і масштабувати інновації, забезпечуючи формування динамічних здібностей і конкурентних переваг суб'єктів господарювання та реалізуючи процеси їх адаптації до турбулентних змін, підтримку та покращення конкурентних позицій на ринку.

Масштабні перетворення щодо впровадження нових технологій майбутнього визначають інновації імперативом прогресивного розвитку підприємств залізничного транспорту. Сучасні інноваційні рішення, охоплюючи весь спектр господарської діяльності, зумовлюють позитивні зрушення у залізничному секторі та трансформують ландшафт залізничної логістики та транспорту. Інновації модернізують залізничний транспорт в більш безпечний, ефективний, екологічний та зручний для пасажирів і вантажовласників, вказуючи на перспективність імплементації інноваційних цілей в стратегії розвитку підприємств залізничної галузі. Для підтримки результативності таких інноваційних змін суттєвого значення набуває використання потенціалу та синергетичних переваг масштабування інновацій, що обумовлює корінні зміни в моделях інноваційного розвитку залізничних компаній.

Ігнорування вимог сучасної інноватики та нехтування принципом наукового обґрунтування стратегічних інноваційних рішень українськими підприємствами залізничної галузі призвело до критичних наслідків. Протягом десятиліть залізничний транспорт в Україні залишався відносно незмінним у своїх технологіях та інноваціях, а технічний стан більшості основних фондів залізничної галузі, зокрема рухомого складу та колії, доведено до непридатного для подальшої експлуатації, що стримує шанси підприємств залізничної галузі у повній мірі реалізувати транспортно-логістичний потенціал. Невідповідність інструментів інноваційної політики українських підприємств залізничної галузі викликам сьогодення не дозволяє реалізувати їх здатність до продукування і масштабування

інновацій, обмежуючи їх конкурентоспроможність та можливість сталого зростання, що вказує на актуальність дисертаційного дослідження Кузнецова Євгена Миколайовича, в якому вирішуються завдання поглиблення теоретичних засад, удосконалення методичних підходів і практичних положень щодо стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами та темами. Дисертацію виконано відповідно до основних положень Стратегії АТ «Укрзалізниця» на 2019 – 2023 роки (затверджена Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 12 червня 2019 р. № 591-р), Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 травня 2018 р. № 430-р), Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, їх достовірність. Дисертація Кузнецова Є. М. ґрунтується на комплексному, системному підході, характеризується належним рівнем наукових узагальнень. Дисертантом успішно сформульовано мету та основні завдання, що пов'язані з розробкою теоретичних засад, удосконаленні методичних підходів і практичних положень щодо стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту.

Для досягнення мети та вирішення поставлених завдань в роботі використовувались такі методи, як: порівняльний аналіз і графічний метод; систематизація і класифікація; системний підхід; абстрактнологічний; моделювання; структурно-функціональний; морфологічний аналіз; аналогії та екстраполяції; експертний і розрахунково-аналітичний.

Тему дослідження розглянуто всебічно та докладно. Кількість та якість літературних джерел підтверджує важливість обраної тематики. Виконана робота свідчить про глибоку оцінку автором наукових праць вітчизняних і зарубіжних вчених, в яких викладено теоретичні основи стратегічного управління інноваційним розвитком підприємств, зокрема і залізничної галузі.

Отримані автором наукові результати ґрунтуються на результатах авторських досліджень проблеми, їх викладено конкретно і логічно. Наукові положення, висновки і рекомендації, представлені в роботі, достатньо обґрунтовані і підкріплені результатами аналізу значної кількості наукових джерел та інформації щодо діяльності підприємств залізничної галузі.

Достовірність наукових положень підтверджується значною кількістю

опублікованих статей у наукових фахових виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз. Матеріали дисертації доповідалися, одержали позитивну оцінку та схвалені на науково-практичних конференціях.

Таким чином, автор у своїй роботі продемонстрував високий теоретичний рівень викладу матеріалу, логіку дослідження, вміння застосовувати різноманітні методи наукового пізнання, аналізувати тенденції розвитку та результати досліджень, коректно полемізувати з іншими авторами, аргументовано відстоювати власну точку зору, узагальнювати науково та практично значущі висновки. Обґрунтованість та достовірність результатів, отриманих Кузнецовим Є. М. в ході наукового дослідження, забезпечена завдяки використанню належної джерельної бази, вмілому опрацюванню емпіричного матеріалу, правильному поєднанню методів наукового пошуку. Усе це забезпечило обґрунтованість сформульованих у дисертації наукових положень, висновків і рекомендацій.

Наукова новизна, отримана в дисертаційній роботі. Основні наукові результати дослідження отримані автором особисто і характеризуються науковою новизною, важливими пунктами якої є:

- удосконалений підхід до управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, який сформовано на основі обґрунтування положень щодо використання потенціалу масштабування інновацій (с. 96-101), у тому числі автором встановлено етапи та інструменти підтримки масштабування інновацій, що дозволить забезпечити стимулювання інноваційних трансформацій на підприємствах залізничного транспорту і підвищити ефективність їх реалізації;

- розроблена матриця вибору альтернативних сценаріїв масштабування (с. 141-145), типи яких визначено залежно від рівня інноваційного потенціалу та довготривалої привабливості транспортно-логістичного ринку. Надані пропозиції спрямовані на удосконалення системи стратегічного управління з метою підвищення якості стратегічних управлінських рішень у сфері інноваційної діяльності підприємств залізничного транспорту;

- удосконалений організаційний підхід до трансформації структури управління інноваційною діяльністю підприємств залізничного транспорту, який ґрунтується на впровадженні інноваційного скаутингу як ключового інструменту підтримки процесів масштабування новацій на підприємствах галузі і передбачає створення відповідного центру (с. 184-188). Автором визначено структуру, функції і напрями діяльності центру інноваційного скаутингу, реалізація яких дозволить підвищити рівень інноваційної активності підприємств залізничної галузі;

- сформована модель управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту, в якій розкрито принципи,

організаційну структуру і етапність реалізації, цілі та завдання розвитку інтелектуального капіталу за структурними елементами (с. 223-230), що є базисом для розбудови інформаційно-знанневої інфраструктури і сприятиме генерації інновацій та ефективній реалізації інноваційних проєктів;

- орієнтуючись на вирішення завдань побудови середовища ефективної взаємодії для мобілізації ресурсів та активації інноваційної діяльності, розвинуті положення щодо побудови механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, які ґрунтуються на ціннісному підході та передбачають формування адаптивної конфігурації інноваційної екосистеми (с. 164-167);

- набула подальшого розвитку модель архітектури інноваційного ландшафту підприємств залізничного транспорту, в межах якої виділено суб'єктну, ресурсну та інструментальну складову підтримки процесу організації сприятливого середовища для продукування новацій (с. 209-213). Реалізація даної моделі дозволить сформуванню ефективних інноваційних комунікацій, підвищити силу інноваційного партнерства для прискорення процесів інноваційного розвитку підприємств залізничного транспорту.

Практичне значення отриманих результатів дослідження. Розроблені в дисертації теоретичні висновки, методичні положення і практичні рекомендації можуть бути використані в процесі обґрунтування інноваційної стратегії розвитку підприємств залізничного транспорту. Сукупність отриманих наукових положень доведено до рівня методичних рекомендацій і прикладного інструментарію, практичне застосування яких дозволить сформувати ефективний інструментарій організаційно-ресурсного забезпечення реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємств залізничного транспорту.

Підтвердженням практичного значення отриманих результатів також є їх впровадження у діяльність підприємств. Зокрема організаційний підхід щодо трансформації структури управління інноваційною діяльністю на підприємствах залізничного транспорту впроваджено в діяльність ТОВ «Жмеринський вагоноремонтний завод «Експрес» (акт про впровадження від 07 лютого 2024 р.), пропозиції щодо управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту використано в діяльності ДП «Український науково-дослідний інститут вагонобудування» (акт про впровадження від 11 січня 2024 р.).

Теоретичні та практичні розробки, отримані дисертантом, використовуються в навчальному процесі Українського державного університету залізничного транспорту при викладанні дисциплін «Стратегічне управління», «Економіка і організація інноваційної діяльності», «Інноваційний розвиток підприємств», «Управління проєктами», «Інтелектуальний бізнес», «Економіка роботизованих технологій» і при виконанні кваліфікаційних робіт, що підтверджується

актом впровадження від 11 грудня 2023 р.

Повнота викладення основних наукових положень, висновків дослідження в опублікованих роботах. Результати наукових досліджень Кузнецова Є. М. висвітлено в 14 наукових працях, серед яких: 6 статей у наукових фахових виданнях, що входять до міжнародних наукометричних баз даних, 1 стаття в інших виданнях; 7 тез доповідей на науково-практичних конференціях. Загальний обсяг наукових праць складає 4,65 друк. арк., з них особисто автору належать 4,1 друк. арк.

Матеріали дисертації пройшли апробацію на всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференціях: Теоретичні та практичні питання узгодження інтересів розвитку територіальної системи (Харків, 2020); Фінансово-економічні механізми розвитку підприємництва: теоретичний та практичний аспекти (Дніпро, 2020); Виклики та перспективи соціально-економічного розвитку залізничного транспорту – «УКРПРОФЗТ 2021» (Київ, 2021); Міжнародна транспортна інфраструктура, індустріальні центри та корпоративна логістика (Харків, 2022); Економіка та підприємництво в умовах сучасних викликів (Житомир, 2023); Міжнародна транспортна інфраструктура, індустріальні центри та корпоративна логістика (Харків, 2023); Інноваційна модернізація економіки України в умовах євроінтеграційних процесів (Кременчук, 2023).

Кількість праць у повній мірі відповідає вимогам до публікації основних положень дисертації на здобуття ступеня доктора філософії. У роботах, які опубліковано у співавторстві, особистий вклад автора відображає зараховані за темою дисертації результати досліджень та не викликає сумнівів.

Структура та зміст дисертаційної роботи. Дисертація Кузнецова Є. М. побудована у традиційному стилі, складається зі вступу, трьох розділів, загальних висновків, додатків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 302 сторінки, у т. ч. основний текст займає 221 сторінку. Матеріали дисертації проілюстровано 63 рисунками, 7 таблицями та містять 7 додатків. Список використаних джерел налічує 344 найменування.

За своїм змістом дисертаційна робота здобувача Кузнецова Є. М. повністю відповідає Стандарту вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня за спеціальністю 051 «Економіка» та напрямам досліджень відповідно до освітньо-наукової програми «Економіка підприємства».

Логіка дисертаційного дослідження підпорядкована поставленій меті та завданням, визначає структуру роботи. Структура дисертаційної роботи узгоджується з назвою, метою та завданнями дослідження.

Анотація дисертації українською і англійською мовами написана чітко і логічно, приведено список публікацій автора за темою дисертації.

У вступі дисертації визначено актуальність обраної теми, розкрито ступінь дослідження проблеми, вказано вчених, на результати наукових досліджень яких спирається автор; відображено зв'язок роботи з науковими темами; сформульовано мету, об'єкт, предмет і завдання дослідження; зазначено використані методи дослідження; зазначено елементи наукової новизни одержаних результатів, їх теоретичне та практичне значення, вказано особистий вклад автора, апробацію результатів роботи, наукові публікації, структуру та обсяг дисертації.

У першому розділі дисертації «Проблеми та перспективи управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» розкрито глобальні інноваційні тренди розвитку залізничного транспорту (с. 27-54) і встановлено напрями реалізації інноваційних трансформацій у залізничній галузі (с. 55-58). Проведений аналіз тенденцій функціонування та діагностика рівня інноваційної активності підприємств залізничного транспорту (с. 58-75) дозволили ідентифікувати проблеми інноваційної діяльності на підприємствах залізничного транспорту України (с. 76-79), що стало основою для обґрунтування доцільності перегляду стратегічного інструментарію управління інноваційною активністю підприємств залізничної галузі.

Вивчення підходів до трактування сутнісного змісту понять «інновація», «активність», «інноваційна діяльність», «інноваційний процес» і «інноваційна активність» (с. 79-91) стало підґрунтям для формування авторського бачення змісту інноваційної активності підприємств залізничного транспорту. Дане поняття запропоновано розглядати, як процес формування підприємствами галузі динамічних здатностей, що ґрунтуються на використанні внутрішніх та зовнішніх ресурсних можливостей і дотриманні умов реалізації інноваційного процесу щодо генерування, прототипування та візуалізації інноваційних ідей і їх трансформації в масштабовані інноваційні рішення (с. 91-92).

Вирішуючи завдання розширення можливостей та підвищення здатностей підприємств залізничної галузі послідовно і ефективно впроваджувати інновації на всіх рівнях, дисертантом аргументовано доцільність залучення потенціалу масштабування інновацій і розроблено підхід до управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту на засадах масштабованості інновацій. Встановлено етапи та інструменти підтримки реалізації потенціалу масштабування інновацій, що забезпечують стимулювання інноваційних трансформацій на підприємствах залізничної галузі (с. 93-102).

У другому розділі «Формування системи стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» для встановлення факторів, що впливають на здатність підприємств залізничної галузі забезпечувати масштабування інновацій, проаналізовано зміст та підходи до оцінювання рівня інноваційного потенціалу підприємства

(с. 105-115) і сформовано методичний підхід (с. 115-116) та проведено оцінювання інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту за такими складовими, як науково-дослідна, техніко-технологічна, інформаційна, кадрова, екологічна, інвестиційна складові та складова міжнародного співробітництва. Отримані результати оцінювання дозволили встановити факти розбалансованості та нерівномірності розвитку складових інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту, що обмежує їх можливості реалізувати інноваційний шлях зростання (с. 117-123).

Зважаючи на низьку ефективність інструментарію інноваційної політики, автором проведено критичний аналіз положень щодо побудови інноваційних стратегій (с. 123-140) та удосконалено систему формування інноваційної стратегії для підприємств залізничного транспорту, у тому числі розроблено матрицю вибору альтернативних сценаріїв масштабування (с. 140-141). В межах матриці визначено дев'ять типів інноваційних стратегій, що сформовані за такими критеріями, як «рівень інноваційного потенціалу», яким володіє підприємство залізничного транспорту, і «довготривала привабливість транспортно-логістичного ринку». Зважаючи на низький рівень інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту, автором аргументовано доцільність реалізації таких альтернатив: стратегії локального масштабування на власному потенціалі, зваженого часткового чи полірівневого масштабування з використанням залученого потенціалу (с. 143-145).

З метою побудови ефективного механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту дисертантом досліджено зміст системно-динамічного, процесного, функціонального і ціннісного підходів та у контексті системно-динамічного напряму розкрито елементи механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту (с. 145-148). Розкриті положення дозволили обґрунтувати доцільність розвитку інноваційної діяльності підприємств залізничної галузі на засадах формування інноваційних екосистем (с. 149-151). Визначено принципи формування і забезпечення результативності механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, окреслено його функції і складові організаційно-ресурсного забезпечення (с. 152-161).

Констатуючи суспільну значущість інноваційних проєктів розвитку підприємств залізничного транспорту, розкрито значення реалізації ціннісного підходу при організації інноваційної діяльності і сформовано механізм стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту, спрямований на формування спільної корисності інновацій підприємств залізничної галузі та інших учасників інноваційної екосистеми в процесі управління їх співпрацею, що забезпечується побудовою адаптивної конфігурації інноваційної екосистеми (с. 161-167).

У третьому розділі дисертації «Організаційно-економічний

інструментарій удосконалення стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» автором з'ясовано особливостей/і організації інноваційної діяльності на підприємствах залізничного транспорту (с. 170-172), що дозволило встановити застосування неефективних інструментів пошуку і відбору інновацій. Зважаючи на те, що сучасні процеси продукування інновацій ґрунтуються на системному вивченні та аналізі величезного масиву інноваційних знань й доробок, автором аргументовано впровадження технологічного скаутингу як ключового інструменту продукування інновацій в умовах цифровізації, розкрито переваги, недоліки і ключові етапи його реалізації (с. 177-183). З метою підвищення ефективності організаційно-управлінської діяльності в інноваційній сфері запропоновано створення центру інноваційного скаутингу, завданнями якого є пошук, відбір, аналіз, прогнозування, оцінювання і впровадженням зовнішніх новацій на підприємствах залізничної галузі. Визначено структуру та розкрито функції і напрями діяльності центру інноваційного скаутингу, реалізація яких дозволить розширити інноваційний потенціал підприємств залізничного транспорту та підвищити рівень їх інноваційної активності (с. 183-190).

Зважаючи на те, що для створення та масштабування інновацій необхідними є залучення зовнішніх новаторів і організація ефективних форм інноваційного партнерства з ними, автором проаналізовано моделі організації співробітництва компаній у сфері створення інновацій і розкрито їх переваги для організації інноваційного співробітництва (с. 191-204). Акцентовано увагу, що забезпечення цінності інновацій для всіх учасників інноваційного процесу потребує формування сприятливого інноваційного ландшафту. Вивчення змісту поняття «інноваційний ландшафт» дозволило ідентифікувати його ключові ознаки (с. 205-208) і сформувати модель архітектури інноваційного ландшафту підприємств залізничного транспорту, в межах якої виділено суб'єктну, ресурсну та інструментальну складову підтримки процесу організації сприятливого середовища для продукування новацій (с. 209-213).

Розкриваючи пріоритетне значення інтелектуального капіталу для розвитку інноваційної діяльності, систематизовано підходи до трактування змісту інтелектуального капіталу, ґрунтуючись на комплексному напрямку запропоновано авторське визначення поняття «інтелектуальний капітал підприємств залізничного транспорту» (с. 214-2226, с.), зміст якого розкриває взаємозв'язок знань, досвіду та ключових компетенцій їх персоналу, відносин підприємств із партнерами та клієнтами, які в сукупності забезпечують створення додаткової вартості та унікальних конкурентних переваг на обраному сегменті транспортно-логістичного ринку. Акцентуючи увагу на поширенні процесів цифровізації, розкрито зміст цифрової компоненти в системі інтелектуального капіталу підприємств залізничної галузі. Для вирішень завдань інноваційного розвитку сформовано модель управління інтелектуальним капіталом підприємств залізничного транспорту, яка

розкриває його цифрову компоненту, принципи, організаційну структуру і етапність реалізації, цілі та завдання розвитку інтелектуального капіталу за структурними елементами. Надані пропозиції автора дозволяють сформулювати інформаційно-знаннєву інфраструктуру для генерації інновацій та ефективної реалізації інноваційних проєктів (с. 227-237).

Додатки містять додаткові результати теоретичних досліджень, список публікацій здобувача за темою дисертації і документи, які підтверджують впровадження отриманих результатів у практичну діяльність підприємств.

Результати дисертаційної роботи викладені у 6 висновках, вони логічні, обґрунтовані і достовірні, є завершенням поставлених завдань дослідження.

За сукупністю та рівнем викладення наукових положень дисертаційну роботу Кузнецова Є. М. можна оцінити як закінчене дослідження з вагомими науковими результатами, які є достатньо обґрунтованими та достовірними.

Відсутність (наявність) порушень академічної доброчесності. Аналіз дисертаційної роботи Кузнецова Є. М. довів, що в ній відсутні прояви академічного плагіату, фальсифікації та фабрикації. Автор дотримується правил цитування та здійснення посилань, належно оформлюючи цитати. Дисертаційну роботу можна визначити як самостійну оригінальну працю, яка не містить порушень академічної доброчесності.

Мова та стиль викладення результатів. Дисертаційна робота Кузнецова Є. М. виконана державною мовою. Текст дисертації написано у науковому стилі, чітко, грамотно і виразно. Дисертаційна робота характеризується єдністю форми та змісту, відповідністю логіки та структури. Наукова новизна, висновки, пропозиції і рекомендації мають достатній рівень обґрунтованості, супроводжуються методичним і статистичним матеріалом.

Дискусійні положення дисертації та зауваження щодо її змісту. Наукові результати дисертації, які були описані, в цілому є важливими та відображають значний внесок в розвиток інструментарію стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту. Попри визначені переваги, в дисертаційній роботі Кузнецова Є. М. є певні недоліки та зауваження, які носять дискусійний характер, зокрема:

- на с. 56 дисертації наведено рис. 1.13. «Напрями реалізації

інноваційних трансформацій у залізничній галузі», в якому автором розкрито такі ключові тренди розвитку залізничного сектору, як цифровізація, декарбонізація, інтеграція та формування нових маршрутів та видів транспортування. Поряд з цим, дослідження значно б виграло, якщо були б представлені актуальні тенденції запровадження високошвидкісного руху;

- на с. 96-97 дисертації автором запропоновано виділяти такий вид масштабування як «стратегічне», що пов'язане з удосконаленням стратегічних інноваційних альтернатив і рішень. Для реалізації інструментарію окресленого напрямку було б доцільно більш детально розрити зміст «стратегічного масштабування інновацій»;

- позитивне враження справляє проведене оцінювання рівня інноваційного потенціалу підприємств залізничного транспорту (пункт 2.1 дисертації), на основі якого зроблено логічні висновки щодо удосконалення системи стратегічного управління інноваційною активністю. Однак, відсутність характеристик показників не дозволяє в повній мірі визначити фактори, які вплинули на рівень інноваційного потенціалу;

- викликає науковий інтерес пропозиція автора щодо формування механізму стратегічного управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту на основі ціннісного підходу (с. 165), де автором аргументовано доцільність розбудови інноваційних екосистем та розвитку спільної діяльності їх учасників. З метою підвищення рівня обґрунтованості авторських положень було б логічним навести приклади міжгалузевої інноваційної співпраці за пріоритетною участю залізничної галузі.

- при розкритті цифрових компонентів інтелектуального капіталу автором проаналізовано стратегії цифровізації передових залізниць світу (с. 219-226). Для посилення аргументованості пропозицій щодо розвитку цифрового капіталу було б доцільно розкрити переваги та недоліки стратегічних рішень, представлених в Дорожній карті цифрової трансформації АТ «Укрзалізниця».

У цілому викладені зауваження не зменшують теоретичного та практичного значення результатів дисертаційної роботи, до того ж окремі з них можуть бути враховані в подальшій роботі автора. Отже, висловлені зауваження не є визначальними і не зменшують науковий вклад та практичну значущість результатів та не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи.

Загальний висновок про дисертаційну роботу. Вивчення та аналіз дисертаційної роботи Кузнецова Євгена Миколайовича дали змогу зробити висновок, що за своїм змістом, теоретичним рівнем і практичною значущістю, дисертація є завершеною науковою працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують

конкретну науково-прикладну задачу формування організаційно-економічних засад інтенсифікації інноваційної діяльності на підприємствах залізничного транспорту на основі стратегічного підходу. Вважаю, що дисертаційна робота здобувача ступеня доктора філософії Кузнецова Євгена Миколайовича на тему «Стратегічне управління інноваційною активністю підприємств залізничного транспорту» виконана на високому науковому рівні, не порушує принципів академічної доброчесності та є завершеним науковим дослідженням, сукупність теоретичних та практичних результатів якого розв'язує наукове завдання, що має істотне значення для галузі економіки.

Дисертаційна робота за своєю актуальністю, практичною цінністю та науковою новизною повністю відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», постанові Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. «Порядок присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», заслуговує позитивної оцінки, а здобувач, Кузнецов Євген Миколайович, заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 «Економіка» (галузь знань 05 – Соціальні та поведінкові науки).

Офіційний опонент

завідувач кафедри
економіки повітряного транспорту
Національного авіаційного університету
Міністерства освіти і науки України,
доктор економічних наук, професор

Олена АРЕФ'ЄВА

засвідчую
Рядний секретар
Національного авіаційного університету

Лесивка